

Závěrečná řeč JUDr. Věslava Nemetha, hl. líčení u MěS v Praze dne 11.4.2006

Vážený pane předsedo, vážení pánové přisedící,

toto mé trestní stíhání trvá bezmála 3 roky. Během této doby až doposud jsem nechápal, co je jeho příčinou. Neporozuměl jsem obvinění, které bylo jen obecné a hovořilo o nějaké "fiktivní pohledávce" bez dalšího odůvodnění, a už vůbec ne obžalobě, která je konstruována podle mne tak, že u nás v demokratickém státě je trestné se soudit o pohledávku, která vznikla slabšímu vůči silnějšímu subjektu.

Domníval jsem se, že notářsky ověřená kopie smlouvy je úředním dokladem a že nemohou vznikat jakékoliv pochybnosti o tom, že ověřovaná listina je pravá. Domníval jsem se též, jak jsme se to učili i ve škole, že důkazní břemeno nesou orgány činné v trestním řízení. V průběhu času, a to říkám zde otevřeně, jsem se zklamal, jaká může být realita.

Zklamalo mně rovněž jednání a přístup ČSOB v dané věci. Nejprve se ozývaly argumenty, že smlouva neexistuje. Přitom účastníci smlouvy existenci smlouvy nikdy nepopřeli, ani své podpisy na ní. Banka prohlašovala, že ukáží-li originál smlouvy, všechno bude v pořádku a dluhy zaplatí. Originál, který jsem mezitím našel, jsem předložil, i když z jiného důvodu. Banka reagovala hned dalšími útoky.

Nejprve přišel očekávaný argument, že smlouva je falzifikát. A to i přesto, že jsem od začátku ukazoval onu notářsky ověřenou první kopii smlouvy. Po předložení znaleckých posudků i k originálu smlouvy dnes není pochyb o tom, že smlouva falzifikátem není.

Nyní ČSOB argumentuje tím, že smlouva je neplatná. Prohlašuji, že já jako právník a advokát jsem nikdy neměl v úmyslu uzavřít neplatnou smlouvu. Jedná se o smlouvu podle obchodního práva, . Není to tak jednoduché, a soud to ví, zpochybnit platnost obchodní smlouvy uzavřené písemnou formou. Přitom toto je již podle mě otázkou civilního soudu.

Dále ČSOB používá argument, že projekt nebyl v IPB použit. Kromě toho, že se jedná rovněž o otázku, která přísluší k řešení civilním soudům, chtěl bych říct zde otevřeně svůj názor, že použití či nepoužití projektu v IPB není jediným porušením mé smlouvy s IPB, právním předchůdcem ČSOB. Přitom jediný znalecký posudek zadaný soudem, který v dané věci je, dává i v tomto mně zapravdu.

Včera jsem uvedl, co je motivem ČSOB, že podala trestní oznámení na mne a tady to rovněž řeknu tak, jak si myslím, a to, že totiž ingeruje svým zájmem i do mého trestního stíhání v Ostravě (důkazem je i včera předložený protokol s mým výsledkem v přípravném řízení. Odkud ho ČSOB má?). Jen zopakují. Tímto zájmem je jediný zájem, aby nemusela vracet státu částku cca 10 mld. Kč. Ale za to já nemůžu, že si banka vzala dopředu od státu peníze za postoupené pohledávky, které byly infikovány zápočtem Nemethovou pohledávkou. Přitom banka o těchto zápočtech při postupování pohledávek na ČKA věděla. Prostě, jak jsem uvedl, riskla to.

Nikdo se nezamýšlel nad mým motivem, proč jsem pohledávku postupoval a proč se o její část soudím. Řeknu otevřeně. Pohledávku jsem postoupil z toho důvodu, protože se mnou nikdo z IPB ani ČSOB nechtěl o této věci jednat. Má práce pro IPB trvala 9 měsíců, stála velké náklady, jak bylo konstatováno i u tohoto soudu. Nedostal jsem zaplacenou ani symbolickou částku. Měl jsem tenkrát minimální, i když dostačující, informace o tom, jak IPB realizovala projekt, proto tak nízká cena za postoupení. Riziko bylo též v tom, že kdyby pohledávka neexistovala, musel bych celou částku vrátit zpět postupníkovi.

Žalobu na ČSOB na 600 mil. Kč jsem podal později, jako způsob obrany mého dobrého jména a i pro finanční zadostiučinění. Rovněž v daném

případě se mnou nikdo nejednal ani nechtěl jednat. Pro chování banky bylo příznačné dehonestování mé osoby, tím mé rodiny, spolupracovníků a přátel. Je cesta zpět? Já jsem připraven kdykoliv o této otázce s ČSOB jednat, ovšem z její strany zájem není. Mně nezbývá nic jiného, jen bojovat na soudech.

Co tedy má obžaloba? Obžaloba nemá podle mne nic, jen problematický posudek dr. Musíla a ještě více slušně řečeno kontroverzní posudek doc. Ježka.

Chci zde prohlásit, že jsem nikomu nechtěl nic ukrást ani jsem nic neukradl a že v tomto trestním řízení jsem nikdy nezhaltal.

Chtěl bych vyjádřit své přesvědčení, že soudu věřím, že rozhodne spravedlivě o mé nevině a zproští mě obžaloby, protože žádný trestný čin se nestal a mně žádný trestný čin nebyl obžalobou prokázán.

Praha, dne 11.4.2006